

Bilag 7

Udvalgets spørgsmål 4, 1991-92, og udenrigsministerens besvarelse heraf

Spørgsmål 4:

I hvilket omfang og på hvilken måde har regeringen orienteret Folketinget om brevveksling med Kommissionen om de danske planer om at omlægge arbejdsmarkedsafgifterne og indføre ambien samt om Kommissionens åbningsskrivelse af 22. maj 1989, begrundede udtalelse af 27. september 1990 og stævning af 17. september 1991?

Svar:

Som det fremgår af materialesamlingens bilag 51, oplyste regeringen i svar på spørgsmål nr. 14 og 16 fra Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg, stillet i forbindelse med behandlingen af forslaget til lov om arbejdsmarkedsbidrag (L 118), at EF-Kommissionen var blevet underrettet om det fremsatte lovforslag, og at man fra dansk side havde erklæret sig parat til drøftelser med Kommissionen, hvis dette måtte ønskes.

For så vidt angår brevvekslingen med Kommissionen i traktatkrænkelssager og udvekslingen af processkrifter, har det hidtil været regeringens praksis ikke på eget initiativ at orientere Folketinget herom, medmindre der har været en særlig anledning hertil.

Hvor et folketingsudvalg har bedt derom, har regeringen givet en mundtlig eller skriftlig redegørelse for status i traktatkrænkelssager, herunder retssager. Undtagelsesvis er processkrifter efter anmodning tilsendt Folketingets Markedsudvalg med pålæg om fortrolig behandling. Pålægget om fortrolighed skyldes, at processkrifter i traktatkrænkelssager såvel efter Kommissionens som Domstolens regler er fortroligt materiale. Efter Kommissionens regler er også den forudgående brevveksling mellem Kommissionen og regeringen fortrolig.

I ambi-sagen har regeringen fulgt sin sædvanlige praksis.

På et møde i Folketingets Markedsudvalg den 15. december 1989 forud for rådsmødet

(økonomi- og finansministre) den 18. december 1989 oplyste økonomiministeren, at der verserede sager om arbejdsmarkedsbidraget. Det var baggrunden for, at regeringen på rådsmødet ønskede at opnå et tilsagn om, at Danmark – såfremt arbejdsmarkedsbidraget skulle bortfalde – til trods for »stand still«-forpligtelsen for moms ville kunne erstatte arbejdsmarkedsbidraget med en momsforhøjelse.

I svar, oversendt Folketingets Markedsudvalg den 18. april 1990, på spørgsmål nr. 69 af 27. februar 1990 orienterede regeringen om Kommissionens åbningsskrivelse og regeringens svar herpå.

I bemærkningerne til forslag til lov om ophævelse af lov om arbejdsmarkedsbidrag og om ændring af merværdiafgiftsloven (L 123), fremsat den 27. november 1991, blev det oplyst, at der verserede flere sager ved EF-Domstolen om, hvorvidt arbejdsmarkedsbidraget var i overensstemmelse med EF-retten, og at en afgørelse fra EF-Domstolen forventedes at foreligge i første halvdel af 1992. For så vidt angår den direkte sag »Kommissionen mod Danmark« blev det oplyst, at Kommissionen den 17. september 1991 havde anlagt sag med påstand om, at arbejdsmarkedsbidraget var i strid med art. 33 i EF's 6. momsdirektiv.

Som statsministeren gav udtryk for under forespørgselsdebatten den 23. april 1992 vedrørende EF-Domstolens afgørelse af 31. marts 1992 i den præjudicielle ambi-sag, sag C-200/90, er regeringen rede til at drøfte, hvorledes man i fremtiden kan holde Folketinget orienteret om traktatkrænkelssager. Regeringspartierne stemte derfor også for den dagsorden, der blev vedtaget som afslutning på forespørgselsdebatten, og hvori Markedsudvalget opfordres til at overveje behovet for regler, som for fremtiden sikrer, at Folketinget gennem Markedsudvalget modtager alle nødvendige informationer til retslige skridt mod Danmark fra EF-Kommissionen.